

Почвата за хасмитъ трѣбва да бѣде тъй добре приготвена, както за обикновено лозе, т. е. да бѣде разработена на 50—60 см. дълбочина и поне на 1 до  $1\frac{1}{2}$  м. въ диаметръ, гдето ще бѣде посадена лозичката. Безъ такова разработване развитието на младитѣ лозички ще бѣде затруднено и забавено, особено презъ първитѣ години.

Презъ лѣтото, при продължителна суша, ако лозичкитѣ **покажатъ**, че иматъ нужда отъ вода, може да се поливатъ **умѣрено**. Да се помни, обаче, че лозата не е водно растение, следователно не трѣбва **безразборно** да се полива, а особено да не се „давятъ“ често коренитѣ ѝ съ вода, както правятъ нѣкои, съ което „убиватъ“ лозитѣ си.

Височината на чардака (скелето), върху който ще се образува разклонението на хасмитъ, има голѣмо значение. Колкото чардакътъ е по-високъ, толкова зрѣнето се затруднява и закъснява и обратно.

Сжщо и разстоянието, на което се садятъ лозичкитѣ за хасми, е отъ голѣма важностъ, защото трѣбва да се даде възможностъ на всѣка лоза да се развие **правилно и достатъчно**. Ето защо това разстояние не трѣбва да бѣде по малко отъ  $2\frac{1}{2}$ , а даже и 3 м.

Правилно образуване на лозови хасми се върши по следния начинъ: за посаждане се взематъ **само първокласни** лозички, които преди засаждането се подготвятъ по обикновения способъ — коренчетата се съкратяватъ на  $1\frac{1}{2}$ —2 см. отъ основата, а пржката се рѣже на една будна пжпка. Подготвенитѣ лозички се засаждатъ правилно и грижливо — съ притѣпване върху коренчетата и зариване върху пжпката съ 3—4 прѣста (6—10 см.) свежа и рохка прѣстъ. Презъ лѣтото се оставя да се развива **само** филизътъ, изкаралъ отъ будната пжпка, освенъ ако той не бѣде повреденъ. За правилното му растене се привързва въ вертикално положение о единъ колъ.

На втората година едногодишната пржпка се отрѣзва по-високо или по-ниско — **споредъ силата ѝ**, а именно на 80 см. до  $1\frac{1}{2}$  м., като се оставятъ за развитие само горнитѣ три пжпки — подъ отрѣза, а всичкитѣ други „се ослѣпватъ“. Презъ пролѣтътъ и лѣтото се привързватъ и пазятъ изкаралитѣ три филиза.

На третата година ако виждаме, че лозичкитѣ се развиватъ достатъчно редовно и правилно, а то се разбира най-ясно отъ двегодишното стѣбло и едногодишнитѣ пржчки, можемъ да ги пуснемъ до надъ чардака, като отрѣзваме само срѣдната пржпка